

PARS
SECUNDA

DE BENEDICTIONIBUS

REGULAE GENERALES

Benedictiones impertire potest quilibet Presbyter, exceptis iis quæ Romano Pontifice aut Episcopis aliisve reserventur.

Benedictio reservata quæ a Presbytero detur sine necessaria licentia, illicita est, sed valida, nisi in reservatione Sedes Apostolica aliud expresserit.

Benedictiones sive constitutivæ sive invocativæ invalidæ sunt, si adhibita non fuerit formula ab Ecclesia præscripta.

Benedictiones, imprimis impertiendæ catholicis, dari quoque possunt catechumenis, imo, nisi obstat Ecclesiæ prohibitio, etiam acatholicis ad obtinendum fidei lumen vel, una cum illo, corporis sanitatem.

Res benedictæ constitutiva benedictione reverenter tractentur neque ad usum profanum vel non proprium adhibeantur, etiamsi in dominio privatorum sint.

Benedictionem illius sacre suppellectilis quæ ad normam legum liturgicarum benedici debet ante-

quam ad usum sibi proprium adhibeatur, impertiri possunt:

- (1) S.R.E. Cardinales et Episcopi omnes;
- (2) Locorum Ordinarii, caractere episcopali carentes, pro ecclesiis et oratoriis proprii territorii;
- (3) Parochus pro ecclesiis et oratoriis in territorio suæ parœciæ positis, et rectores ecclesiarum pro suis ecclesiis;
- (4) Sacerdotes a loci Ordinario delegati, intra fines delegationis et iurisdictionis delegantis;
- (5) Superiores religiosi, et Sacerdotes eiusdem religionis ab ipsis delegati, pro propriis ecclesiis et oratoriis ac pro ecclesiis monialium sibi subiectarum.

In omni benedictione extra Missam, Sacerdos saltem superpelliceo et stola coloris temporis convenientis utatur, nisi aliter notetur.

Stando semper benedicat, et aperto capite. In principio cuiusque benedictionis, nisi aliter notetur, dicat:

Y. Adiutorium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicat Orationem propriam, unam vel plures, prout suo loco notatum fuerit.

Postea rem aspergat aqua benedicta, et, ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, et cum Rituali libro, seu Missali.

Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens super Altare, veluti esculenta; sed quod eiusmodi est, ponatur super mensam, commodo loco paratam.